

[Holstein.]

Handel med Valuta paa samme Maade, som man har fri Handel paa Varebørs og Effektbørs. Men om noget saadant er der slet ikke Tale for Valutaens Ansættelse. At vi ikke har fri Valutahandel, fremgaar jo alene deraf, at der er Salgspligt til en begrænset Kreds af Pengeinstitutter eller Repræsentanter for Pengeinstitutter.

Maa jeg ogsaa spørge, hvad Meningen ellers skulde være med at opretholde det nye socialdemokratiske Embede, der hedder Valutakommissærembedet? Blev det ikke oprindeligt indstiftet, for at Handelsministeren kunde have nøje Haand i Hanke med Nationalbankens valutapolitiske Dispositioner, herunder Valutakursernes Ansættelse. Hvis vi havde fri Valutahandel og fri Valutanotering eller havde faaet det i Kraft af de Dispositioner, der blev truffet for nogle faa Uger siden, hvad i al Verden skulde vi saa opretholde det Embede for? Selv under de nuværende abnorme Tilstande tror jeg, Valutakommissæren er temmelig overflødig, det vil sige hans Embede, det kan godt være en fortræffelig Mand, men jeg tror, at Embedet er temmelig overflødigt. Men det vilde være fuldkommen hen i Vejret at have en saadan Embedsstilling, hvis vi havde fri Valutahandel og fri Valutanotering.

Nej, Valutahandelen her i Landet er ligesom Varehandelen i overvejende Grad af Lovgivningsmagten delegeret over til Regeringen og dens administrative Dispositioner. Valutapolitik, Varepolitik, Import, Valutatilførsler, Valutakursansættelse, alt det har den høje Regering i det store og hele i sin administrative Haand. Lad os endelig faa revet Masken fra og faa den faktiske Tilstand klarlagt, saaledes som den i Virkeligheden er paa disse Omraader, lad os holde op med Camouflagen, den har varet længe nok.

Paa samme Maade som det gaar med Valutahandelen og Valutanoteringen, fastholder man paa det handelspolitiske Omraade, paa Vareomsætningsomraadet vedblivende haardnakket en Fiktion, som dog heldigvis stigende Kredse i Befolkningen begynder at forstaa er en Fiktion. Hertil vil jeg henregne Valutakontoret som handelstraktatmæssigt Grundlag. Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, Hr. Hans Nielsen, spurgte: Hvorledes kan man garantere noget som helst overfor England, naar vi ikke har Valutakontoret? Jeg formoder, at det ærede Medlem dermed sigter til det

lem Danmark og England. Hvad skulde han ellers sigte til?

Jeg kunde maaske vende Spørgsmaalet om og spørge det ærede Medlem, om han vil fastholde, at Valutakontorets Administration, det Valutakontor, som vi har i Kraft af en rent midlertidig Valutalov, der hidtil har gældt for nogle faa Maaneder, hvis hele Virksomhed er af ganske administrativ Karakter, og hvor Regeringen har det i sin Haand fuldstændig at disponere over, hvad der skal importeres fra det ene Land, og hvad der skal importeres fra det andet, kan danne det handelstraktatmæssige Grundlag for en fremtidig Vareordning af det nye handelstraktatmæssige Mellemværende mellem England og Danmark. Tør det ærede Medlem love os noget som helst positivt — jeg vender Spørgsmaalet om — fra England i Form af Indrømmelser paa Toldomraadet, den Told, som navnlig trykker det danske Landbrug, Hovederhvervet her i Landet, hvis vi opretholder dette Valutakontor, som er af ganske midlertidig Varighed? Og med Hensyn til det reelle Indhold af dette Kontors Betydning er det jo overladt til Regeringens Forgødtbefindende at skønne over, hvad vi skal indføre fra det Land, og hvad vi skal indføre fra et andet Land. Hvorledes skulde det kunne være muligt at hævde, at man paa et saadant Grundlag skulde kunne opnaa en varig handelstraktatmæssig Ordning mellem Danmark og England ved Hjælp af de Dispositioner med Hensyn til Importen, der træffes af et saadant Kontor?

Dernæst kommer jeg til den højtærede Udenrigsminister. Jeg saa til min Glæde — man bliver jo efterhaanden taknemmelig for lidt, naar man staar overfor de ærede Regeringspartier og deres Ordførere —, at Ordføreren for det radikale Parti i sin Ordførelse forleden udtalte, at naturligvis vilde det have stor Betydning som Bidrag til Genskabelse af Landbrugets Rentabilitet og til økonomisk Tilpasning i det danske kriseramte Erhvervssamfund at føre en lempeligere Valutapolitik, en kontrolleret Kronesænkningspolitik. Selvfølgelig vilde det gavne, sagde han, men Spørgsmaalet er, om det gaar an at gøre dette af Hensyn til vore Interesser i England.

Nu vil jeg gerne spørge den højtærede Udenrigsminister, om han ikke vil give mig Ret i, at i den Periode, som er forløbet, har det hele Tiden heddet sig i første Fase, at 18,16-Politikken var nødvendig, hvis vi